

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 10C/171/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6215201860
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Šulgan
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2016:6215201860.3

Rozhodnutie

Okresný súd Veľký Krtíš, samosudcom JUDr. Jánom Šulganom, v právnej veci navrhovateľa E. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX Ď. XX, zastúpeného JUDr. Miroslavom Chromým, advokátom, so sídlom SNP 33, 990 01 Veľký Krtíš, proti odporkyni v rade I. Y. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX Y. Y. X. A. XX a odporkyni v rade II. Y. F.čová, nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX Y. Y. X. A. XX, v konaní zastúpená kolíznym opatrovníkom ÚPSVaR Madacha 2, 990 01 Veľký Krtíš, o zapretie otcovstva, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa z a m i e t a.

Odporkyni v rade I a odporkyni v rade II sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Podaným návrhom doručeným dňa 25.03.2015 sa navrhovateľ domáhal, aby súd určil, že navrhovateľ nie je otcom maloletej Y. F. a na náhradu trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že s odporkyňou v rade I žili v spoločnej domácnosti v rokoch 1997 až 1999. V apríli 1998 sa narodila maloletá Y., ktorej otcovstvo uznal. V roku 1999 sa odporkyňa v rade I odsťahovala zo spoločnej domácnosti. O jej nevere nevedel, ale v rozhodnom čase pre počatie s ňou nesúložil. Od odporkyne vie, že otcom maloletej je Z. P..

Rozhodnutím Centra právnej pomoci č. 14006/2014 bol navrhovateľovi priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci a určený advokát. Uznesením č. 10C/171/2015-7 zo dňa 11.05.2015 súd ustanovil maloletej odporkyni v rade II. Veronike Kováčovej kolízneho opatrovníka a to úrad práce sociálnych vecí a rodiny vo Veľkom Krtíši, odbor sociálnych vecí a rodiny.

Navrhovateľ na pojednávaní uviedol, že nielen odporkyňa mu tvrdila, že dcéra nie je jeho. Aj dotýčny, ktorý by mal byť biologickým otcom mu potvrdil, že mal intímne styky s odporkyňou v rade I. V čase keď mala dcéra 2-3 roky chcel zistiť, či je otcom, ale nemal financie. Navrhovateľ navrhuje znalecké dokazovanie. Odporkyňa v rade I uviedla, že nič, čo tvrdí navrhovateľ nie je pravda. Od navrhovateľa neodišla, ale bola vyhodená. Navrhovateľ ju týral. Pokiaľ by bola mala milenca, bola by išla k nemu, ale ona nemala kam ísť, keď ju navrhovateľ vyhodil a išla k matke. Dotýčny pán, s ktorým mala mať dcéru, má potvrdenie, že trpí duševnou poruchou. Navrhovateľ stále vymýšľa, platí na dcéru 10,-Eur a nechce platiť ani tie. Dieťa nechcel a ešte počas tehotenstva ju bájaval a chcel, aby išla na potrat.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania a oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to s podaným návrhom na zapretie otcovstva a rodným listom maloletej odporkyne.

Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav. Navrhovateľ a odporkyňa v rade I žili v spoločnej domácnosti ako druh a družka. 01.04.1998 sa narodila odporkyňa v rade II, ktorej otcovstvo bolo určené súhlasným vyhlásením. Odporkyňa v rade I aj s dcérou po čase opustili spoločnú domácnosť. Navrhovateľ je presvedčený, že nie je otcom maloletej odporkyne v rade II.

Podľa § 84 z.č. 36/2005 Z.z. o rodine, otcovstvo sa určuje na základe domniepok otcovstva ustanovených v tomto zákone súhlasným vyhlásením rodičov alebo rozhodnutím súdu.

Podľa § 90 z.č. 36/2005 Z.z., ak nie je otcovstvo určené podľa domnieky otcovstva manžela matky, možno ho určiť súhlasným vyhlásením oboch rodičov.

Podľa § 91 ods.1 z.č. 36/2005 Z.z., za otca sa považuje muž, ktorého otcovstvo bolo určené súhlasným vyhlásením rodičov.

Podľa § 91 ods. 2 z.č. 36/2005 Z.z., súhlasné vyhlásenie rodičov musí byť urobené pred matričným úradom alebo pred súdom.

Podľa § 93 ods. 1 z.č. 36/2005 Z.z., muž, ktorého otcovstvo bolo určené súhlasným vyhlásením rodičov, môže otcovstvo pred súdom zaprieť do troch rokov odo dňa jeho určenia, len ak je vylúčené, že by mohol byť otcom dieťaťa; táto lehota sa neskončí pred uplynutím troch rokov od narodenia dieťaťa.

Podľa § 94 ods. 2 z.č. 36/2005 Z.z., za otca sa považuje muž, ktorý s matkou dieťaťa súložil v čase, od ktorého neprešlo do narodenia dieťaťa menej ako stoosemdesiat a viac ako tristo dní, ak jeho otcovstvo nevyučujú závažné okolnosti.

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z citovaných ustanovení zákona. Súd považuje za preukázané, že navrhovateľ žil s odporkyňou v rade I v spoločnej domácnosti. Navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal, že by v rozhodnom čase pre počatie s odporkyňou neudržiaval intímny vzťah. Rovnako súd považuje za preukázané, že otcovstvo maloletej Veroniky Kováčovej bolo určené súhlasným vyhlásením rodičov - navrhovateľa a odporkyne v rade I, ako je zrejmé z rodného listu maloletej. V zmysle ust. § 93 ods. 1 Zákona o rodine, mohol odporca zaprieť otcovstvo pred súdom v lehote troch rokov odo dňa jeho určenia, len ak je vylúčené, že by mohol byť otcom dieťaťa. Odporca podal návrh na súd po takmer 17 rokoch, premeškal tak lehotu o cca 14 rokov. Vzhľadom ku skutočnosti, že odporca nepodal návrh v stanovenej lehote súd sa už ďalej nezaoberal ďalšou podmienkou uplatnenia práva a to dôvodu, ktorý by vylučoval jeho otcovstvo. Z rovnakého dôvodu súd nepristúpil na návrh navrhovateľa a znalecké dokazovanie ohľadom určenia otcovstva nenariadil. Bolo by to v rozpore so zásadou hospodárnosti a rýchlosti konania, vynaložené trovy by boli neúčelné, keďže vzhľadom k zmeškaniu lehoty by výsledok nemohol byť použitý v konaní. Skutočnosť, že navrhovateľ v čase, keď mohol podať návrh v stanovenej lehote nedisponoval finančnými prostriedkami je irelevantný, zákon nestanovil žiadne výnimky na zmiernenie tvrdosti zákona a trojročnú objektívnu lehotu nie je možné žiadnym spôsobom predĺžiť. Na základe uvedeného súd návrh navrhovateľa zamietol.

O náhrade trov konania účastníkov súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý má vo veci plný úspech súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Odporkyne mali v konaní plný úspech, náhradu trov si ale neuplatnili, preto im súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd Banská Bystrica.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.)

Odvolanie proti rozsudku alebo uznesením ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli doteraz uplatnené.
- f) Rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vo veci (§205 ods. 2 O.s.p.)